

Žal. úřad své zjištění, že stalo se tak po tomto dni a sice teprve dne 1. října 1926, opírá jedině o presentatum vyznačené na odvolacím spise. — Třebaže takovýto úřední záznam zásadně postačuje, aby rozhodovací úřad mohl vzít na jeho základě za prokázáno, kterého dne opravný prostředek byl stranou podán, nelze se s takovýmto záznamem spokojit, jestliže obsah spisů zavdává příčinu k pochybnostem o správnosti úředního záznamu. Takovouto příčinu k pochybnostem však zavdává ta okolnost, že spis odvolací je datován dnem 28. srpna 1926, kdežto presentatum má datum o více než měsíc pozdější. Tato nápadná diskrepance mezi datem rekursu a jeho presentatem činí zjištění dne podání odvolacího spisu, obsažené v presentatu, do té míry pochybným, že úřad nebyl oprávněn presentatum položit za základ svého rozhodnutí, dokud náležitě nevyšetřil, zdali osvědčení obsažené v presentatu se srovnává se skutečností. Toho žal. úřad neučinil, pročež bylo rozhodnutí jeho zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 7666.

Stavební právo. — Řízení správní: Kdo je legitimován k oprávněmu prostředku v řízení o schválení stav. projektu?

(Nález ze dne 3. ledna 1929 č. 34.812/28.)

V ě c: Václav V. ve V. proti zemskému správnímu výboru v Praze o legitimaci k rekursu ve věci stavební.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Ke stížnostem Václava V., že žadatel Václav K. při provádění povolené stavby ohradní zdi překročil stav. čáru, a že při zdi staví i chlívky, k nimž nemá stav. povolení, zakázal obecní úřad ve V. výměry z 26. září 1926 a 8. října 1926 Václavu K. další provádění stavby. — Osk. ve S. k rekursu stavebníka, jenž zatím požádal též o povolení ke stavbě chlívků, výměrem ze 6. prosince 1926 zákaz zrušila. — Proti jejímu rozhodnutí podal Václav V. odvolání, jež zsv nař. rozhodnutím zamítl, poněvadž v záležitosti, o kterou jde, není sousedem ve smyslu § 35 stav. řádu a není proto ke stížnosti legitimován. — — — —

O stížnosti uvažil nss takto: — —

St-l se domnívá, že byl k rekursu legitimován proto, že rekursy ve věcech stavebních mohou podati nejen sousedé, nýbrž všechny osoby, jichž stavba se týče. Stavba, o níž jde, týče se prý st-le, poněvadž řečené cesty, při níž zeď je postavena, používá k jízdě vozy, parní mlátičkou, žacími a sekacími stroji, a má tedy zájem na tom, aby cesta ona stavbou nebyla zúžena do té míry, že by tudy projížděti nemohl. — Námitka tato není důvodná.

Okruh osob, které mohou proti určitému stav. projektu podávati námitky při stav. komisi a které v důsledku toho mohou si i stěžovati, odepře-li stav. úřad zakročití proti stavbě, jež není kryta stav. povolením, je určen v §§ 35 a 37 stav. řádu. Dle těchto ustanovení mohou

námítky podávati jen ty osoby, »jichž stavba se týče«, t. j. jichž individuálních práv chráněných stav. řádem stavba se dotýká. V daném případě vystupuje st-l na ochranu volné jízdy po uličním pozemku, tedy na ochranu obecného užívání veř. statku, při čemž ovšem hájí především svoji účast na tomto užívání. Leč účast st-le na obecném užívání uličního pozemku není jeho individuálním právem, a nemůže proto svou legitimaci k námítkám proti stav. projektu zakládati na tom, že stavbou bude omezeno obecné užívání veř. statku. Zda by námítka tohoto obsahu mohla vznésti obec jako správkyně veř. statku, netřeba zkoumati, ježto obec si nestěžuje.

St-l hájí dále svoji legitimaci k rekursu tím, že rekurs jeho vlastně směřoval proti nedodržení plánu polohy. Poněvadž každý občan je oprávněn podávati námítky proti plánu polohy v řízení o jeho schválení, má st-l za to, že může také každý občan vytýkati nedodržení jeho v povolovacím řízení stavebním. Ani tato námítka není důvodna.

Z okolnosti, že st-l mohl by snad dle § 4 stav. řádu podáním připomínek k vyloženému polohovému plánu vykonávati jistý vliv na stanovení tohoto plánu, neplyne ještě nikterak, že je legitimován i k tomu, aby bděl nad dodržováním schváleného plánu při veškerém pozdějším provádění staveb bez ohledu na to, je-li vůči dotčené stavbě sousedem neb interesentem, neboť stav. řád přiznává postavení strany v řízení stav. právě jen bezprostředním interesentům, jichž stavba se týče, a nikoliv všem občanům.

Také okolnost, že st-l si vymohl výměr prvé stolice, nemůže založiti jeho legitimaci k rekursu, neboť postavení strany v řízení správním nepřísluší každému, kdo svým zakročením u úřadu vyvolal akt úřední, nýbrž jen tomu, jehož práv a zájmů zákonem chráněných toto rozhodnutí se dotýká.

Č. 7667.

Stavební právo (Čechy): I. Jenom zřízení nové, v plánu polohy neobsažené komunikace veřejné vyžaduje — jsouc změnou plánu polohy — aby bylo provedeno řízení podle § 4 stav. ř. — II. Tím, že úřad žadateli za povolení parcelační uloží, aby postoupil určitý pruh pro zřízení komunikace soukromé, není prejudikováno otázce, v jaké míře bude museti postoupiti svého času pozemek ke zřízení komunikace veřejné.

(Nález ze dne 3. ledna 1929 č. 34.813/28.)

Věc: Kongregace sester sv. Kříže v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o rozdělení pozemku na místa stavební.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Městské zastupitelstvo v K. povolilo usnesením z 29. listopadu 1926 Ing. Františku K. a Zikmundu H. rozdělení poz. parcely č. 604/2 na místa stav. mimo jiné pod podmínkou, že žadatelé zřídí na svůj náklad buď podél hranice při pozemku Dra A. nebo podél hranice při pozemku st-lčině č. p. 605/2 cestu 3 m širokou opatřenou kanalisací,